

TARİH: 03.07.2026

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأُشَارُ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى.

ÇOCUKLARIN GÜVENLİ LİMANI: KORUYUCU AİLE OLMAK

Muhterem Müslümanlar!

Yüce dinimiz, yardımlaşmayı, paylaşmayı ve ihtiyaç sahiplerine sahip çıkmayı en önemli kulluk vazifelerinden biri olarak görmektedir. Özellikle yetimler, öksüzler ve çeşitli sebeplerle anne-baba şefkatinden mahrum kalan çocuklar, Allah'ın bizlere emanetidir. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) yetimlere ve kimsesiz çocuklara karşı son derece merhametli davranmış, onları koruyup gözetmeyi ümmetine tavsiye etmiştir.

Nitekim okuduğum Âyet-i Kerîm'de şöyle buyurmaktadır: “Allah’a kulluk edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne babaya, akrabaya, yetimlere.... iyi davranın.”¹ buyurmaktadır. Okuduğum hadis-i şerifte ise Hz. Peygamber (sav); “Ben ve yetimi himâye eden kimse cennette beraber bulunacağız.”² buyurarak korunmaya muhtaç çocuklara sahip çıkmanın Nebvî sünnetlerinden biri olduğunu vurgulamaktadır.

Kıymetli Müminler!

Her çocuk sevgi, güven ve şefkat dolu bir aile ortamında büyümeyi hak eder. Ancak günümüzde hastalık, kaza, savaşlar, doğal afetler gibi çeşitli sebeplerle anne-babasını kaybetmiş, ailesinden ayrılmak zorunda kalmış ve Devlet himayesine alınmış birçok çocuk bulunmaktadır.

Bu çocuklar yalnızca maddi desteğe değil, aynı zamanda bir aile sıcaklığına, bir yuvaya ve kendilerini değerli hissettirecek gönüllere ihtiyaç duymaktadır. Bu çocukların ümitlerinin diri tutulmasından ve onların vatanına ve milletine bağlı, milli ve dini değerlerine sahip çıkan çocuklar olarak yetiştirilmesinden hepimiz sorumluyuz.

Değerli Müminler!

Hem yetim hem öksüz olarak büyüyen hem de hayatı boyunca yetimlerin ve kimsesizlerin yanında olan Peygamberimiz (s.a.s.)’in sünnetine uygun davranmanın yollarından biri de yardıma muhtaç çocuklara sahip çıkmak ve onların hayatlarına dokunmaktır. Bir çocuğa açılan kapı, aslında rahmete açılan kapıdır. Bir çocuğun yüzündeki tebessüme vesile olmak, onun geleceğine umut olmak ve hayatına güven katmak, dünya ve ahiret saadetine vesile olacak büyük bir iyiliktir.

Bu iyiliğe mazhar olmanın bir yolu da koruyucu aile olmaktır. Koruyucu ailelik; çeşitli nedenlerle öz ailesinin yanında yaşayamayan ve devlet himayesine alınan çocukların, Devlet denetiminde uygun görülen bir aileye emanet edilmesidir. Koruyucu aile olmak, bir çocuğun bakımını sevgiyle üstlenerek, ona sıcak bir aile ortamı sunmaktır. Bir çocuğun hayatına umut olmak, ona güvenli bir gelecek sunmak ve Allah'ın emanetine sahip çıkmaktır.

Aziz Müminler!

Geliniz hep birlikte çevremizdeki korunmaya muhtaç çocuklara karşı duyarlılığımızı artıralım. İmkânı ve şartları uygun olan kardeşlerimiz koruyucu aile olmayı değerlendirsin. Çünkü bir çocuğun hayatını değiştirmek, bir neslin geleceğini değiştirmektir.

Rabbimiz bizleri yetimlerin, öksüzlerin ve kimsesiz çocukların yanında olan; merhameti, şefkati ve paylaşmayı hayatının merkezine alan kullarından eylesin.

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Nisâ, 4/36.

² Buhârî, Talâk 25; Ebû Dâvûd, Edeb 123; Tirmizî, Birr 14.